KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 13.07.2006
KOM(2006) 84 wersja ostateczna

2006/0022 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

Przedstawiając propozycję zmian w rozporządzeniu (WE) nr 539/2001[1], zmienionym ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 851/2005[2], Komisja zamierza zrealizować następujące cele:

- zapewnić, w ramach okresowego przeglądu rozporządzenia (WE) nr 539/2001, aby obecna treść załączników – zawierających listę państw trzecich, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich (załącznik I) oraz tych, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (załącznik II) - była zgodna z kryteriami określonymi w motywie 5 rozporządzenia, szczególnie jeśli chodzi o kryteria dotyczące nielegalnej imigracji i porządku publicznego, i w związku z tym przenieść niektóre państwa trzecie z jednego załącznika rozporządzenia do drugiego;

- uzupełnić oba załączniki rozporządzenia w taki sposób, aby realizowały one w pełni cel wynikający z art. 62 ust. 2 lit. b) ppkt i) traktatu, przy czym rozporządzenie powinno określać w wyczerpujący sposób, czy obywatel danego państwa trzeciego musi posiadać wizę, czy też jest zwolniony z tego wymogu;

- uporządkować system stosowany wobec osób ze statusem uchodźcy i bezpaństwowców w taki sposób, aby osoby te nadal mogły korzystać z możliwości zwolnienia z wymogu posiadania wizy, jeśli zamieszkują w państwie trzecim wymienionym w załączniku II, ale aby były całkowicie zwolnione z obowiązku wizowego, jeśli zamieszkują w państwie cz łonkowskim;

- dodać nowe przepisy pozwalające na zwolnienie z obowiązku wizowego osób posiadających pozwolenie na lokalny ruch przygraniczny;

- przewidzieć możliwość zwolnienia z obowiązku wizowego członków sił zbrojnych podróżuj ących w ramach NATO i Partnerstwa dla pokoju;

- określić jasno rodzaje paszportów innych niż zwykłe paszporty.

Przypadki braku wzajemności w dziedzinie obowiązku wizowego nie są przedmiotem niniejszego wniosku w sprawie zmian do rozporządzenia (WE) nr 539/2001. Przypadki te są rozpatrywane w ramach mechanizmu wzajemności, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 851/2005.

1. Przegląd załączników rozporządzenia:

1.1. Przeniesienie państw trzecich z jednego załącznika do drugiego:

Po raz pierwszy na konieczność przeprowadzenia przeglądu załączników do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 zwróciła uwagę Rada Europejska obradująca w Sewilli. Wyniki pierwszego przeglądu zostały zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 453/2003[3], na mocy którego Ekwador został przeniesiony z załącznika II do załącznika I. W związku z nowym przeglądem okresowym Komisja gromadziła informacje, w szczególności zwracając się bezpośrednio do pa ństw członkowskich, aby sprawdzić, czy obecna treść załączników rozporządzenia nr

[1] Dz.U. L 81 z 21.3.2001, str. 2.
[2] Dz.U. L 141 z 4.6.2005, str. 3.
[3] Dz.U. L 69 z 13.3.2003, str. 10.

539/2001 jest nadal zgodna z kryteriami określonymi w rozporządzeniu. Informacje przekazane przez państwa członkowskie w odpowiedzi na zapytanie Komisji zostały porównane z innymi informacjami i danymi statystycznymi w ramach CIREFI. Po przeprowadzeniu analizy danych pochodzących z różnych źródeł Komisja doszła do następuj ących wniosków:

Po pierwsze zgromadzone informacje ujawniły stałą i znaczną presję migracyjną z Boliwii. Nacisk migracyjny wyraża się szczególnie w stwierdzonej przez wiele państw członkowskich znacznej liczbie przypadków odmowy wjazdu i wydaleń. Nie należy lekceważyć także wzgl ędów porządku publicznego, ponieważ wzrasta również liczba zatrzymań i skazań obywateli Boliwii za czyny przestępcze oraz przestępstwa związane z nielegalną imigracją. Ponadto istotną rolę odgrywa tutaj fakt, że osoby pochodzące z Ameryki Łacińskiej, które podlegają obowiązkowi wizowemu, próbują obejść ten obowiązek, zdobywając w nielegalny sposób paszporty boliwijskie. Z tych powodów Komisja stwierdza, że zgodnie z kryteriami okre ślonymi w motywie 5 rozporządzenia nr 539/2001 propozycja przeniesienia Boliwii z zał ącznika II do załącznika I jest uzasadniona.

Po drugie Komisja stwierdziła, że obowiązek posiadania wizy dotyczący obywateli niektórych państw trzecich nie jest oparty na danych statystycznych czy innych informacjach, które stanowiłyby potwierdzenie, że dane państwa stanowią ryzyko zgodnie z kryteriami okre ślonymi w motywie 5 rozporządzenia (WE) nr 539/2001, w szczególności jeśli chodzi o nielegalną imigrację lub zagrożenie porządku publicznego. Uzasadnieniem dla utrzymania obowiązku wizowego nie wydaje się być również kwestia spójności regionalnej czy stosunków międzynarodowych Unii. Komisja opierała się nie tylko na obserwacjach pochodzących od pa ństw stosujących rozporządzenie (WE) nr 539/2001, ale również na danych dotyczących polityki wizowej Irlandii, Zjednoczonego Królestwa i Szwajcarii, a następnie wyciągnęła przydatne wnioski w odniesieniu do kryteriów nielegalnej imigracji oraz porządku publicznego. W związku z tym proponuje się przenieść z załącznika I do załącznika II następujące kraje: Antigua i Barbuda, Wyspy Bahama, Barbados, Mauritius, Saint Kitts i Nevis oraz Seszele. Ponadto zmiana ta pozwoli uniknąć trudności, które obecnie wynikają z faktu, że na miejscu nie ma żadnego konsulatu państwa członkowskiego (w czterech z wyżej wymienionych krajów) lub jest konsulat tylko jednego państwa członkowskiego (w dwóch pozostałych krajach). Przewiduje się, że zniesienie obowiązku wizowego dla obywateli tych krajów nastąpi każdorazowo równolegle z wejściem w życie porozumienia o zwolnieniu z obowiązku wizowego z przedmiotowym krajem, dzięki czemu zapewnione zostanie przestrzeganie zasady wzajemności i zwolnienie z obowiązku wizowego obywateli wszystkich państw cz łonkowskich.

1.2. Określenie systemu wizowego obowiązującego w odniesieniu do pewnych szczególnych kategorii obywateli państw trzecich:

Po trzecie Komisja pragnęła położyć kres sytuacji, która jest sprzeczna z art. 62 ust. 2 lit. b) ppkt i) traktatu WE oraz z rozporządzeniem (WE) nr 539/2001 przyjętym na podstawie tego przepisu. Nie ulega wątpliwości, że omawiane listy państw trzecich powinny być wyczerpujące i obejmować wszystkich obywateli państw trzecich. Wykładnia ta wynika z samej treści artyku łu, potwierdza ją również dotychczasowy rozwój wspólnej polityki wizowej, zapoczątkowanej utworzeniem jednej listy państw trzecich, których obywatele są objęci obowiązkiem wizowym. Obecnie trzeba jednak stwierdzić, że pewne kategorie osób, które nie są obywatelami Unii, nie są również objęte ani załącznikiem I, ani załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001. Są to obywatele brytyjscy z terytoriów zamorskich ze względu na związek z Hongkongiem

(ang. British Nationals (Overseas)) oraz osoby, które w różnym stopniu są „Brytyjczykami", jednak nie są uważane za obywateli Zjednoczonego Królestwa w rozumieniu prawa wspólnotowego[4]. W obliczu tej „luki" w rozporządzeniu (WE) nr 539/2003 państwa cz łonkowskie przyjęły różne rozwiązania; w niektórych państwach istnieje w stosunku do tych osób obowiązek wizowy, a w niektórych są one zwolnione z tego obowiązku. Komunikat informacyjny Komisji na temat rozporządzenia (WE) nr 539/2001[5] odzwierciedla tę sytuację, która stoi w sprzeczności z pełną harmonizacją wymaganą przez prawo wspólnotowe.

Dążąc do zmiany tej niezadowalającej sytuacji Komisja proponuje włączyć te kategorie osób do załącznika I lub do załącznika II, tak aby listy stały się rzeczywiście pełne. Opowiadając się za włączeniem do danego załącznika Komisja bierze pod uwagę kryteria określone w motywie 5 rozporządzenia (WE) nr 539/2001.

Komisja proponuje włączyć do załącznika II obywateli brytyjskich z terytoriów zamorskich ze względu na związek z Hongkongiem (ang. British Nationals (Overseas)). Duża część tych osób, związanych z terytorium Hongkongu, posiada również paszport Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong, a tym samym jest zwolniona z obowiązku wizowego przez pa ństwa członkowskie. Nie ma również żadnych powodów, aby przypuszczać, że obywatele brytyjscy z terytoriów zamorskich ze względu na związek z Hongkongiem mogą stanowić ryzyko imigracyjne lub ryzyko z punktu widzenia porządku publicznego, co państwa cz łonkowskie stwierdziły już kilkakrotnie podczas dyskusji w grupach roboczych Rady. Obywatele brytyjscy z terytoriów zamorskich ze względu na związek z Hongkongiem podlegaj ą readmisji do Hongkongu. Paszporty, które wydają im wyłącznie służby brytyjskie, mają szczególne zabezpieczenia. Z tych powodów zwolnienie z obowiązku wizowego (stosowane ju ż przez 9 państw członkowskich, dotychczas bez problemu) wydaje się całkowicie uzasadnione. W konsekwencji art.5 ust. 2 wniosku ma na celu włączenie obywateli brytyjskich z terytoriów zamorskich ze względu na związek z Hongkongiem do załącznika II do rozporz ądzenia (WE) nr 539/2001. Konieczne jest dodanie osobnej rubryki, ponieważ osoby te nie są obywatelami państwa trzeciego, a ze względu na posiadany dokument podróży nie można ich również uznać za obywateli Hongkongu.

Komisja proponuje natomiast umieszczenie w załączniku I obywateli brytyjskich terytoriów zamorskich (ang. British Overseas Territories Citizens [BOTC]), brytyjskich obywateli zamorskich (ang. British Overseas Citizens [BOC]), poddanych Korony Brytyjskiej (ang. British Subjects) oraz obywateli byłych protektoratów brytyjskich (ang. British Protected Persons [BPP]. Przepisy w sprawie brytyjskiego obywatelstwa zostały w znacznym stopniu zmienione przez ustawę o brytyjskich terytoriach zamorskich z 2002 r. (ang. British Territories Act 2002), która pozwoliła przede wszystkich znacznej części obywateli brytyjskich terytoriów zamorskich na uzyskanie obywatelstwa brytyjskiego, przez co stali się oni obywatelami Unii. Je śli chodzi o obywateli brytyjskich terytoriów zamorskich, którzy nie uzyskali obywatelstwa brytyjskiego, jak również o brytyjskich obywateli zamorskich, poddanych Korony Brytyjskiej oraz obywateli byłych protektoratów brytyjskich, wydaje się, że te kategorie osób są luźno zwi ązane ze Zjednoczonym Królestwem, ponieważ nie mają one prawa pobytu (ang. right of abode) i podlegają kontroli organów imigracyjnych. Ponadto istnieje znaczny stopnień niepewności co do ich ewentualnych związków z innymi państwami oraz co do dokładnego charakteru tych związków. Z tych powodów Komisja ocenia, że na te kategorie osób należy na łożyć obowiązek wizowy, ponieważ mogą one powodować ryzyko związane z nielegalną

[4] Patrz: deklaracja Zjednoczonego Królestwa, ostatnio złożona w 1983 r. (Dz.U. C 23 z 28.1.1983, str. 1).

[5] Dz.U. C 68 z 21.3.2003, str. 11.

imigracją[6]. Poprzez art. 5 ust. 1 osoby te zostają włączone do załącznika I. Konieczne jest dodanie osobnej rubryki, ponieważ osoby te nie są obywatelami państwa trzeciego.

2. System wizowy obowiązujący wobec posiadaczy paszportów innych niż paszporty zwykłe:

Na mocy art. 4 ust. 1 rozporządzenia państwa członkowskie otrzymują możliwość zwolnienia z obowiązku wizowego „posiadaczy paszportów dyplomatycznych, paszportów dla osób pełni ących obowiązki oficjalne oraz innych paszportów oficjalnych" , podczas gdy w załączniku II do Wspólnych Instrukcji Konsularnych[7] (WIK) jest mowa o „posiadaczach paszportów dyplomatycznych, urzędowych i służbowych". Ponadto w Wykazie dokumentów podróży, które mogą być opatrzone wizą[8], wymienione są trzy kategorie paszportów: paszporty dyplomatyczne, urzędowe i specjalne. Różne rodzaje paszportów wymieniane w instrumentach prawnych są źródłem niejasności i mogą powodować w praktyce trudności związane z wyborem właściwego systemu wizowego (obowiązek posiadania wizy lub zwolnienie z tego obowiązku), który należy zastosować wobec posiadacza danego rodzaju paszportu. Aby znale źć rozwiązanie tej sytuacji i wyjaśnić te kwestie, Komisja proponuje zastosować bardziej precyzyjne rozróżnienie pomiędzy trzema rodzajami paszportów („paszporty dyplomatyczne, paszporty służbowe/urzędowe, paszporty specjalne"). Taki jest cel art. 1 ust. 2 wniosku. Rozró żnienie to powinno oczywiście zostać również zastosowane w załączniku 2 do Wspólnych instrukcji konsularnych oraz w Wykazie dokumentów podróży. W tym celu konieczne będzie przedstawienie wniosków dotyczących odpowiednich decyzji.

Komisja zamierza również uprościć system stosowany wobec kategorii osób posiadających paszporty specjalne. W swoim obecnym brzmieniu art. 4 ust. 1 lit. a) pozwala sądzić, że pa ństwa członkowskie mają swobodę w podejmowaniu decyzji o odstąpieniu od obowiązku wizowego. Tak jednak nie jest, co wynika z połączonych przepisów art. 1 ust. 1 oraz art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 789/2001[9] z dnia 24 kwietnia 2001 r., które przyznają Radzie wył ączne uprawnienia wykonawcze w zakresie pewnych szczegółowych przepisów dotyczących rozpatrywania wniosków wizowych. W związku z tym w art. 1 ust. 2 niniejszego wniosku dodano do art. 4 ust. 1 lit a) odniesienie do procedur określonych w rozporządzeniu (WE) nr 789/2001.

3. Przekształcenie pewnych przepisów umożliwiających państwom członkowskim odst ąpienie od obowiązku wizowego w zharmonizowane przepisy dotyczące zwolnień z obowi ązku wizowego:

Rozporządzenie (WE) nr 539/2001 przewiduje obecnie w art. 3 i 4 kilka możliwości podjęcia przez państwa członkowskie decyzji o odstąpieniu od obowiązku wizowego. W świetle kryteriów określonych w motywie 5 rozporządzenia, szczególnie kryteriów dotyczących nielegalnej imigracji i porządku publicznego, uzasadniona wydaje się dalsza harmonizacja przepisów przewidująca możliwość całkowitego zwolnienia z obowiązku wizowego dwóch kategorii osób zamieszkujących na stałe w państwach członkowskich.

3.1. Osoby ze statusem uchodźcy i bezpaństwowcy:

---

6 Z wyżej wspomnianego komunikatu Komisji z 2003 r. wynika, że większość państw członkowskich nakłada na obywateli brytyjskich terytoriów zamorskich obowiązek posiadania wizy.

7 Ostatnie wydanie: dokument 12357/05, VISA 230 COMIX 586, z 27.9.2005.

8 Ostatnie wydanie: dokument 11599/05, VISA 200 COMIX 527, z 29.7.2005.

9 Dz.U. L 116 z 24.6.2001, str. 2.

W art. 3 rozporządzenia (WE) nr 539/2001 przewidziano, że osoby ze statusem uchodźcy i bezpaństwowcy „mogą zostać zwolnieni z obowiązku wizowego, w przypadku gdy państwo trzecie, w którym zamieszkują na stałe lub które wydało ich dokument podróży, jest jednym z państw trzecich wymienionych na liście w załączniku II". Rozszerzenie Unii Europejskiej o dziesięć nowych państw członkowskich dnia 1 maja 2004 r. spowodowało paradoksalnie ograniczenie stosowania tej możliwości zwolnienia z obowiązku wizowego, ponieważ rozporz ądzenie nie przewiduje możliwości zwolnienia z obowiązku wizowego osób ze statusem uchod źcy lub bezpaństwowców zamieszkujących w państwie członkowskim, które nie stosuje jeszcze w pełni dorobku Schengen[10].

Komisja zamierza położyć kres tej niezadowalającej sytuacji, tym bardziej, że otrzymała bezpo średnie zapytanie w tej kwestii ze strony Parlamentu Europejskiego i Rady podczas negocjacji w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks granic Schengen)[11]. Biorąc pod uwagę kryteria dotyczące nielegalnej imigracji i porządku publicznego, Komisja uważa, że można przyjąć rozwiązanie wykraczające poza przewidzianą dotychczas możliwość zwolnienia z obowiązku wizowego. Dlatego proponuje ona dodanie do art. 1 rozporządzenia (WE) nr 539/2001 zapisu o całkowitym zwolnieniu z obowiązku wizowego osób ze statusem uchodźcy i bezpaństwowców, zamieszkujących na stałe w państwie członkowskim. Zwolnienie to pozwoli na rozwiązanie sytuacji np. „bezpaństwowców łotewskich", którzy nie mogą jeszcze korzystać z równoważności dokumentu pobytowego z wizą, ponieważ Rada nie przyjęła dotąd decyzji doraźnej w sprawie pełnego zastosowania przepisów Schengen w odniesieniu do nowych państw członkowskich. Jednocześnie w art. 1 ust. 2 niniejszego wniosku zachowana została możliwość zwolnienia z obowiązku wizowego osób ze statusem uchodźcy i bezpa ństwowców zamieszkujących na stałe w państwach trzecich wymienionych w załączniku II; mo żliwość ta została zapisana w art. 4 ust. 2 rozporządzenia.

3.2. Uczniowie biorący udział w wycieczkach szkolnych:

W art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 539/2001 przewidziana jest możliwość zniesienia obowiązku wizowego wobec ucznia podróżującego w ramach wycieczki szkolnej, który zamieszkuje na stałe w państwie trzecim wymienionym na liście w załączniku II. Podobnie jak osoby ze statusem uchodźcy i bezpaństwowcy, uczniowie zamieszkujący na stałe w państwie członkowskim nie stosującym jeszcze w pełni dorobku Schengen nie mogą korzystać ze zwolnienia z obowiązku wizowego. Ponieważ Komisja troszczy się o maksymalne zmniejszenie przeszkód administracyjnych przy organizowaniu wycieczek szkolnych na terenie Unii, proponuje ona dodanie do art. 1 rozporządzenia (WE) nr 539/2001 zapisu o całkowitym zwolnieniu z obowiązku wizowego uczniów zamieszkujących na stałe w którymś z państw cz łonkowskich, podróżujących w ramach zorganizowanej wycieczki szkolnej. Jednocześnie w art. 1 ust. 2 niniejszego wniosku zachowana została możliwość zwolnienia z obowiązku wizowego uczniów zamieszkujących na stałe w państwach trzecich wymienionych w zał ączniku II; możliwość ta została zapisana w art. 4 ust. 2 rozporządzenia.

---

[10] W ramach dostosowań technicznych aktu przystąpienia zadecydowano w logiczny sposób o wykre śleniu nowych państw członkowskich z załącznika II do rozporządzenia nr 539/2001.

[11] Deklaracja dotycząca posiadaczy paszportów dla cudzoziemców oraz paszportów dla osób niebędących obywatelami: „Parlament Europejskie oraz Rada zwracają się do Komisji o przedstawienie odpowiedniego wniosku w ramach przeglądu rozporządzenia (WE) nr 539/2001, który pozwoli na zwolnienie z obowiązku wizowego posiadaczy paszportów dla cudzoziemców i paszportów dla osób niebędących obywatelami, które zamieszkują na stałe w państwie członkowskim".

4. Dodanie nowego przepisu znoszącego obowiązek wizowy wobec osób podróżujących w ramach lokalnego ruchu przygranicznego:

Komisja przedstawiła w dniu 22 lutego 2005 r. wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady dotyczące lokalnego ruchu granicznego na zewn ętrznych granicach lądowych Państw Członkowskich i zmieniającego Konwencję z Schengen oraz Wspólne Instrukcje Konsularne[12]. Długie dyskusje w Radzie w sprawie niniejszego wniosku wykazały, że konieczne będzie wprowadzenie możliwości wydawania specjalnych pozwoleń dla mieszkańców strefy przygranicznej, które pozwoli jego posiadaczom, obywatelom kraju trzeciego objętym obowiązkiem wizowym na mocy rozporządzenia (WE) nr 539/2001, na podróżowanie bez wizy w strefie przygranicznej. Komisja jest gotowa przyjąć tę koncepcję, gdyż nie wpływa ona na główny cel rozporządzenia, jakim jest ułatwienie ruchu granicznego dla mieszkańców strefy przygranicznej działających w dobrej wierze. Z powodów związanych z podstawą prawną, taki przypadek zwolnienia z obowiązku wizowego nie może znaleźć się w rozporządzaniu o lokalnym ruchu granicznym, lecz musi zostać dodany do art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 539/2001, który obecnie nie przewiduje takiej sytuacji. Taki jest cel art. 1 ust. 1 niniejszego wniosku.

Rozporządzenie o lokalnym ruchu przygranicznym, w sprawie którego nadal trwają dyskusje, zostanie przyjęte w ramach procedury współdecyzji. Jeśli Rada i Parlament Europejski przyjmą ostatecznie system, który nie będzie przewidywał połączenia zwolnienia z obowiązku wizowego i swobodnego przemieszczania się w strefie przygranicznej na podstawie specjalnego pozwolenia dla lokalnego ruchu przygranicznego, Komisja będzie zmuszona do zmiany wniosku.

5. Dodanie nowego przepisu pozwalającego na zwolnienie z obowiązku wizowego cz łonków sił zbrojnych wykonujących misje w ramach NATO lub Partnerstwa dla pokoju:

Możliwość odstąpienia od obowiązku wizowego, którą państwa członkowskie dysponują na mocy art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 539/2001, dotyczy wyłącznie urzędników organizacji międzynarodowych. Za wyjątkiem Austrii, Finlandii, Szwecji, Cypru i Malty, pa ństwa członkowskie, w których ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 539/2001, podjęły zobowiązania w ramach Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO) w sprawie przep ływu członków sił zbrojnych. Konwencja między Państwami-Stronami Traktatu Pó łnocnoatlantyckiego w sprawie statusu ich sił zbrojnych, zawarta w Londynie dnia 19 czerwca 1951 r., przewiduje w art. III, że członkowie sił zbrojnych „nie podlegają przepisom paszportowym i wizowym". W art. III wymagane jest jednak przedstawienie dowodu tożsamo ści oraz indywidualnego lub zbiorowego rozkazu wyjazdu. Zakres stosowania tego zwolnienia z obowiązku wizowego został rozszerzony przez konwencję między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego a innymi państwami uczestniczącymi w Partnerstwie dla Pokoju dotyczącą statusu ich sił zbrojnych, zawartą w Brukseli dnia 19 czerwca 1995 r. Konwencja ta przewiduje w art. I, że z wyjątkiem wyraźnie określonych przypadków postanowienia konwencji z 1951 r. będą zasadniczo stosowane również w ramach umowy z 1995 r. Konwencja z 1995 r. nie przewiduje żadnych wyjątków w odniesieniu do wyżej wymienionego art. III konwencji z 1951 r.

Z postanowień konwencji z 1951 r. i 1995 r. wynika, że członkowie sił zbrojnych państw będ ących stronami tych konwencji mogą przemieszczać się swobodnie i nie podlegają przepisom paszportowym oraz wizowym. To zwolnienie z obowiązku wizowego, którego muszą

[12] COM (2005) 56 wersja ostateczna.

przestrzegać państwa członkowskie będące sygnatariuszami wyżej wymienionych konwencji, nie jest uwzględnione w rozporządzeniu (WE) nr 539/2001, chociaż jest ono korzystne dla cz łonków sił zbrojnych będących obywatelami państw trzecich wymienionych w załączniku I do rozporządzenia. Dlatego też ze względu na przejrzystość oraz pewność prawną należy uzupe łnić rozporządzenie (WE) nr 539/2001, dodając odniesienie do zwolnienia z obowiązku wizowego na podstawie konwencji zawartych w ramach NATO i Partnerstwa dla pokoju. Taki jest cel proponowanych zmian do art. 4 ust. 2 rozporządzenia.

2006/0022 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. b) ppkt i),

uwzględniając wniosek Komisji[13],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[14],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zestawienie państw trzecich na listach znajdujących się w załącznikach I i II do rozporz ądzenia Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającego państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewn ętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu[15] musi być zgodne z kryteriami wymienionymi w motywie 5 rozporządzenia (WE) nr 539/2001. Konieczne wydaje się przeniesienie państw trzecich z jednego załącznika do drugiego, szczególnie ze względu na nielegalną imigrację i zagrożenie porządku publicznego.

(2) Boliwia powinna zostać przeniesiona do załącznika I. Data wprowadzenia obowiązku wizowego wobec obywateli Boliwii powinna umożliwiać państwom członkowskim wypowiedzenie w terminie umów dwustronnych z Boliwią oraz podjęcie wszystkich środków administracyjnych i organizacyjnych koniecznych do wprowadzenia tego obowiązku wizowego.

(3) Do załącznika II należy przenieść następujące kraje: Antigua i Barbuda, Wyspy Bahama, Barbados, Mauritius, Saint Kitts i Nevis oraz Seszele.

Zwolnienie obywateli tych państw z obowiązku wizowego powinno zacza obowiązywa ć dopiero po zawarciu umowy dwustronnej w sprawie zwolnienia z obowiązku wizowego między Wspólnotą a danym państwem.

(4) Oba załączniki do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 powinny być pełne. W tym celu należy do każdego z nich dodać rubrykę pozwalającą na określenie systemu wizowego,

---

13 Dz.U. C […] z […], str. […].
14 Dz.U. C […] z […], str. […].
15 Dz.U. L […] z […], str. […].

jaki państwa członkowskie powinny stosować wobec pewnych kategorii osób, które dotychczas w niektórych państwach podlegały obowiązkowi wizowemu, natomiast w innych były z niego zwolnione. Należy dodać do załącznika I do rozporządzenia różne kategorie „Brytyjczyków", którzy nie są obywatelami Zjednoczonego Królestwa w rozumieniu prawa wspólnotowego, natomiast do załącznika II - obywateli brytyjskich z terytoriów zamorskich ze względu na związek z Hongkongiem (ang. British Nationals (Overseas)).

(5) Państwa członkowskie mogą przewidzieć odstępstwo od obowiązku wizowego w stosunku do posiadaczy pewnych szczególnych rodzajów paszportów. Określenie tych szczególnych rodzajów paszportów wymaga sprecyzowania. Ponadto należy wprowadzić w rozporządzeniu (WE) nr 539/2001 odniesienie do procedur stosowanych w przypadku odwołania się do tego rodzaju odstępstw.

(6) Państwa członkowskie mają możliwość zniesienia obowiązku wizowego wobec osób ze statusem uchodźcy i bezpaństwowców, którzy na stałe zamieszkują w państwie trzecim wymienionym w załączniku II, jak również wobec uczniów podróżujących w ramach wycieczki szkolnej, którzy na stałe zamieszkują w jednym z tych państw. Należy wprowadzić wobec nich całkowite zniesienie obowiązku wizowego, jeśli zamieszkują oni na stałe w którymś z państw członkowskich.

(7) Z dyskusji dotyczącej wprowadzenia systemu wizowego w lokalnym ruchu przygranicznym wynika, że istnieje konieczność wprowadzenia przepisów pozwalaj ących na zwolnienie z obowiązku wizowego posiadaczy pozwolenia na lokalny ruch przygraniczny.

(8) System możliwych zwolnień z obowiązku wizowego powinien odzwierciedlać wszystkie stosowane w praktyce rozwiązania. Niektóre państwa członkowskie odstępuj ą od obowiązku wizowego wobec obywateli państw trzecich wymienionych w zał ączniku I, będących członkami sił zbrojnych podróżującymi w ramach Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego lub Partnerstwa dla pokoju. Ze względu na pewność prawną w rozporządzeniu (WE) nr 539/2001 powinno znaleźć się odniesienie do tych przepisów, wynikających z zobowiązań międzynarodowych niezależnych od prawa wspólnotowego.

(9) Ze względu na kolejne zmiany wprowadzone do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 konieczna będzie poprawa jego struktury i czytelności poprzez jego gruntowną zmianą w późniejszym terminie;

(10) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku z Schengen, w rozumieniu układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii, dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen[16], które mieszczą się w obszarze określonym w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii, dotycz ącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen[17].

---

[16] Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

(11) Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie są związane rozporządzeniem (WE) nr 539/2001. Dlatego też nie uczestniczą one w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie są nim zwi ązane, ani nie podlegają jego stosowaniu.

(12) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Układu podpisanego przez Unię Europejską, Wspólnotę Europejską i Konfederację Szwajcarską dotyczącego włączenia Szwajcarii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen[18], które mieszczą si ę w obszarze określonym w art. 1 pkt. B Rady 1999/437/WE w połączeniu z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/860/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych postanowie ń Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen[19],

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 539/2001 wprowadza się następujące zmiany:

(1) W art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(a) w ust. 1 dodaje się następujący akapit:

„Bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z Umowy europejskiej w sprawie zniesienia wiz dla uchodźców, podpisanej w Strasburgu dnia 20 kwietnia 1959 r., osoby ze statusem uchodźcy i bezpaństwowcy podlegają obowiązkowi wizowemu podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich, jeśli państwem trzecim, w którym osoby te stale zamieszkują i które wydaje im dokument podróży, jest państwo trzecie figurujące na liście w załączniku I.”

(b) w ust. 2 dodaje się następujący akapit:

„Z obowiązku wizowego zwolnieni są ponadto:

– obywatele państwa trzeciego figurującego na liście w załączniku I, którzy są posiadaczami pozwolenia na lokalny ruch przygraniczny, wydanego przez państwo członkowskie, w którym ma zastosowanie rozporządzenie nr ....

– uczniowie, będący obywatelami państw trzecich figurujących na liście w załączniku I, którzy zamieszkują na stałe w danym państwie cz łonkowskim, jeśli uczniowie ci uczestniczą w zorganizowanej wycieczce szkolnej jako członkowie grupy uczniów pod opieką nauczyciela szkoły;

– osoby ze statusem uchodźcy i bezpaństwowcy, którzy zamieszkują na

[17] Dz.U. L 368 z 15.12.2004, str. 26.

[18] Dokument Rady nr 13054/044, dostępny na stronie internetowej http://register.consilium.eu.int

[19] Dz.U. L 370 z 17.12.2004, str. 78.

stałe w danym państwie członkowskim i są posiadaczami dokumentu podróży wydanego przez to państwo członkowskie.”

(2) W art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(a) ustęp 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) posiadaczy paszportów dyplomatycznych, paszportów służbowych/urzędowych lub paszportów specjalnych, zgodnie z jedną z procedur przewidzianych w art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 789/2001.”

(b) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

« 2. Państwo członkowskie może znieść obowiązek wizowy wobec:

a) uczniów, będących obywatelami państw trzecich figurujących na liście w zał ączniku I, którzy zamieszkują na stałe w państwie trzecim figurującym na liście w zał ączniku II, jeśli uczniowie ci uczestniczą w zorganizowanej wycieczce szkolnej jako członkowie grupy uczniów pod opieką nauczyciela szkoły;

b) osób ze statusem uchodźcy i bezpaństwowców, jeśli państwo trzecie, w którym zamieszkują na stałe i które wydało im dokument podróży, jest jednym z państw trzecich wymienionych w załączniku II;

c) członków sił zbrojnych podróżujących w ramach NATO lub Partnerstwa dla pokoju, posiadających dowód tożsamości i rozkaz wyjazdu określone w konwencji mi ędzy Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego z dnia 19 czerwca 1951 r.”

(3) W załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

(a) dodaje się kraj: Boliwia;

(b) skreśla się kraje: Antigua i Barbuda, Wyspy Bahama, Barbados, Mauritius, Saint Kitts i Nevis, Seszele.

(c) dodaje się pkt 3 w następującym brzmieniu:

„3) OBYWATELE BRYTYJSCY, KTÓRZY NIE SĄ OBYWATELAMI ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓ ŁNOCNEJ W ROZUMIENIU PRAWA WSPÓLNOTOWEGO:

obywatele brytyjskich terytoriów zamorskich (ang. British Overseas Territories Citizens)

brytyjscy obywatele zamorscy (ang. British Overseas Citizens)

poddani Korony Brytyjskiej (ang. British Subjects)

obywatele byłych protektoratów brytyjskich (ang. British Protected Persons)”

(4) W załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

(a) skreśla się kraj: Boliwia;

(b) dodaje się kraje:

Antigua i Barbuda

Wyspy Bahama

Barbados

Mauritius

Saint Kitts i Nevis

Seszele

(c) dodaje się pkt 3 w następującym brzmieniu:

„3) OBYWATELE BRYTYJSCY, KTÓRZY NIE SĄ OBYWATELAMI ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ W ROZUMIENIU PRAWA WSPÓLNOTOWEGO:

obywatele brytyjscy z terytoriów zamorskich ze względu na związek z Hongkongiem (ang. British Nationals (Overseas))".

Artykuł 2

Państwa członkowskie wprowadzają obowiązek wizowy wobec obywateli Boliwii od dnia …

Państwa członkowskie wprowadzają obowiązek wizowy wobec obywateli państw Antigua i Barbuda, Wyspy Bahama, Barbados, Mauritius, Saint Kitts i Nevis oraz Seszele począwszy od daty wejścia w życie umów o zwolnieniu z obowiązku wizowego, zawartych przez Wspólnotę Europejską z przedmiotowymi państwami trzecimi.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po dniu jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w Państwach Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli, dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący